

stræbt sig for at faa disse Bestemmelser fjernet og gjort Forsøg derpaa, som er strandet. Det er meget muligt, at dette har været Tilfældet. Saafremt det har været Tilfældet, vilde det have været ønskeligt, om man indenfor de forskellige Retninger i Rigsdagen kunde faa dette oplyst. De Bestemmelser, jeg navnlig tænker paa, er dem, som indeholdes i Artikel 7 om Garantforpligtelserne. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Pürschel, fremhævede, at man ikke ganske kunde se bort fra Rækkevidden af disse Garantforpligtelser, og henviste i den Anledning til tidligere Udtalelser fra radikal Side, idet han gjorde os den Ære at sige, at han lagde ikke ringe Vægt paa disse Udtalelser. Han var som den Partimand, han er, saa forsigtig at tilføje, at det var i dette specielle Tilfælde, at disse Udtalelser fra radikal Side interesserede ham, men her lagde han aabenbart Vægt paa dem. Jeg for mit Vedkommende kan godkende den Opfattelse, han her fremførte. Det kan ikke betvivles, at visse Følger har det for et Land som Danmark at gaa ind i den Art Aftaler, som her foreligger; man kan virkelig komme til at staa overfor et vist moralsk Pres, der kan føre til Beslutninger, som man maaske ellers ikke uden videre vilde gaa til. Imidlertid, saaledes som Artikel 7 er formet, forøger den efter mit Skøn i Virkeligheden ikke de Forpligtelser, Danmark allerede i Forvejen havde paataget sig ved selve sin Tilslutning til Folkeforbundspagten. Det forekommer mig, at en af de uheldige Sider ved denne Artikels Medoptagelse netop er, at man har fundet det fornødent at tage ganske særlige Bestemmelser om Ting, som i Virkeligheden allerede følger af Folkeforbundspagtens almindelige Regler. Der ligger en underlig Svækkelse af Pagtens Indhold deri, at man synes i de særlige Tilfælde, hvor den skal anvendes, at have Brug for at føje nogle Særregler til, og en af disse Særregler er endda af en lidt ejendommelig Karakter. Det er den Bestemmelse i Artikel 7, som gaar ud paa, at naar $\frac{2}{3}$ af Forsamlingen, sammensat af Raadet og de forskellige interesserede Magter, giver en Anbefaling dertil, da skal hver af Magterne have Ret til at handle, saaledes som den nu finder det rigtigt til Rettens Varetagelse. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse er i en vis Modstrid med Reglerne i Artikel 15 i Forbundspagten, hvor denne Berettigelse i alle Tilfælde foreligger, saa

snart der ikke opnaas Enighed indenfor Raadet og de Magter, som i det givne Tilfælde er tilkaldt. Jeg ser ikke rettere, end at det her vilde have været hensigtsmæssigt, om man kunde have opnaaet en noget anden Affattelse af de paagældende Bestemmelser.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti pegede endelig paa, at man, samtidig med at man erklærer det paagældende Omraade for neutraliseret, siger noget om, at der kan findes Miner, at der kan anvendes visse maritime Foranstaltninger der. Det forekommer mig, at det ærede Medlem syntes at mene, at der deri laa en vis Modsigelse. Dette er imidlertid ikke paa nogen Maade Tilfældet. Der findes Neutraliseringsregler her, og saa bestemmes der det ganske selvfølgelig, som falder ind under de allerede bestaaende Regler, at man er berettiget til at træffe visse Foranstaltninger til Opretholdelse af denne Neutralisering. Det ærede Medlem fremhævede dernæst og fremhævede det som noget, der vilde faa Betydning for kommende Forhandlinger her i Salen, at Finland forudsattes at øve en foreløbig Modstand overfor mulige Forsøg paa at krænke det omtalte Omraade. Jeg vil deroverfor gerne sige, at en saadan Forudsætning foreligger jo efter alle de almindelige Neutralitetsregler i Bestemmelserne om Anvendelse af de Midler, enhver Stat paa ethvert givet Tidspunkt maatte raade over til Opretholdelsen af sin Neutralitet overfor mulige Krænkelser, som man ved disse Midler er i Stand til paa rimelig Maade at modsætte sig. Jeg bør imidlertid maaske understrege den stærke Fremhævelse af, at dette for Finlands Vedkommende i dette Tilfælde tænkes realiseret dels med det passive Forsvarsmiddel Minen, dels med en meget begrænset Flaadestyrke — de strengt fornødne maritime Hjælpemidler. Jeg kan i den Anledning tilføje, at Finland hører til de faa Stater, hvis Militærvæsens Omfang allerede er fastsat, ikke med Hensyn til dets Minimum, men med Hensyn til dets Maksimum. Ved Finlands Optagelse i Folkenes Forbund forelaa der fra finsk Side Meddelelse om, hvilket Omfang Finland tænkte sig at kunne udvide sin Flaade til. Denne Meddelelse blev godkendt fra Folkeforbundets Side, og der blev derved sat en absolut Grænse for den finske Flaades Størrelse, som ikke kan overskrides uden særligt Samtykke fra Folkenes Forbund. Denne Grænse har maaske mere Interesse for os end mange andre Punkter i de Forhold,